

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Florentinensi, & Priori Camaldulensi, & magistro B. Plebano castri
Florentini.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

præcipiendo mandantes quatenus subditis vestris ut ab hujusmodi temeritate desistant curetis districtius inhibere, & inhibitionibus comminationes addendo, eorum præsumptionem taliter corrigatis quòd divini nominis zelus vos tangere videatur, & eorum temeritas divinam contra ipsos & regnum præfatum non provocet ultionem. Vos denique, fratres Archiepiscopo & Episcopi, super vobis ipsis &c. Datum Laterani 11. Idus Martij, pontificatus nostri anno decimosexto.

EPISCOPO FLORENTINENSI,
& Priori Camaldulensi, & magistro B.
Plebano castri Florentini.

Epist. 4.
De electione
Præpositi Aretini.

Cum olim nuntius dilectorum filiorum Præpositi & Canonicorum Aretinorum in nostra præsentia constitutus sententiam quam super electione facta de ipso Præposito in pastorem Ecclesiæ Aretinæ venerabiles fratres nostri Archiepiscopus Ravennas & Episcopus Livienis delegati à nobis pro dicto Præposito promulgarant postularet auctoritate sedis apostolicæ confirmari, magistro R. procuratore partis alterius, præter alia contra modum electionis ipsius & processum judicum prædictorum objecta, proponente ipsum Præpositum in Ecclesiam Aretinam ingressum simoniacum habuisse, ac tempore quo de ipso fuit electio celebrata, excommunicatio- nis fuisse vinculo innodatum, & natalium pati defectum, quia nobis super iis non poterat fieri plena fides, vobis dedimus in mandatis ut tam super processu judicum & electionis modo quam super obstaculis aliis quæ partes ducerent proponenda, receptis probationibus eorundem, ipsas sub vestris sigillis fideliter nobis transmitteretis inclusas, præfigentes partibus terminum competentem quo nostro se conspectui præsentarent sententiam recepturæ. Adjecimus etiam quòd testes quos utraque pars super modo electionis, processu judicum, & aliis quæ crimina non contingerent, du- cerent nominandos, si se gratia, odio, vel timore subtraherent, per censuram ecclesiasticam appellatione postposita cogeretis veritati testimonium perhibere. Partibus itaque in nostra præsentia constitutis, narratione ac responsione aliisque partium confessionibus super processu judicum & modo electionis auditis, cum velletis, sicut ex litteris vestris accepimus, ad aliorum inquisitionem procedere, à parte Præpositi fuit objectum se non teneri super aliis respondere, cum hæc, sicut dicebat, coram

primis judicibus objecta fuerint nec probata, præsertim cum induciæ datæ ad hæc probanda fuissent, & super iis pars eadem protestata fuerit coram vobis quòd absque sui præjudicio super articulis aliis responderet, & adjecit ei non debere obesse si nuntius ejus cum adversario litteras impetravit, qui non ad hoc, sed tantum ad impetrandam confirmationem sententiæ, fuerat destinatus. Quibus pars adversa respondit quòd cum hæc sub judicibus memoratis in modum exceptionis dilatorie fuerint ad judicium declinandum objecta, quod etiam pars altera concedebat, contra personam nihilominus ipsius Præpositi ad excludendum eum à dignitate poterant peremptoriè nunc opponi, præsertim cum nuntius partis Præpositi in litteris impetratis cum adversario convenisset, & primò vobis præsentasset easdem, ac vos forma cogeret litterarum. Addidit insuper quòd pars Præpositi contestando licem approbasse litteras & à dilatoriis exceptionibus recessisse liquidò videbatur, quod pars adversa negabat, cum super aliis respondendo, ut dictum est, de jure suo circa exceptiones hujusmodi fuerit protestata, & sicut dicebat, commissionis litteras approbare pro parte ac pro parte poterat reprobare. Quia verò super iis diversi videbantur diversa sentire, quid vobis sit faciendum postulastis per sedem apostolicam edoceri, quærentes nihilominus an defectus natalium & excommunicatio iudicati debeant ad crimina pertinere, cum de crimine non filij, sed patris, agatur in primo, & de pena criminis in secundo; ut sic instrui valeatis utrum super iis nominandos testes secundum formam præcedentium litterarum debeatis compellere perhibere testimonium veritati. Quævisistis etiam, si ad testimonium debeat Archidiaconus supradictus admitti, cum per procuratorem agant idem & ejus socij coram vobis. Nolentes igitur pro tales inutiles & vanos anfractus decisionem causæ in gravamen Ecclesiæ Aretinæ differri, per apostolica vobis scripta præcipiendo mandamus quatenus non obstantibus hujusmodi vanis & frivolis occasionibus, secundum formam vobis datam procedatis in causa, testes in præmissis articulis, illo de simoniaci ingressu duntaxat excepto, ad perhibendum testimonium veritati per censuram ecclesiasticam compellentes, cum etsi à criminibus fortè descenderint, quoad istud negotium crimina non contingant. Archidiaconi verò testimonium, cum pro parte ipsius

sius & sociorum ejus non per eum, sed per procuratorem, agatur, & in causa Ecclesiarum suarum Clerici etiam adversus extraneos admittantur, cur in hac repelli debeat, nisi aliud rationabile obviet, non videmus. Tu denique, frater Episcopo, super te ipso &c. Datum Laterani 11. Idus Martij, pontificatus nostri anno sextodecimo.

ARCHIEPISCOPO BYRDEGALENSI,
& Episcopo Agemensi, & Abbati
Clariacensi Agennenfis diocesis.

Epist. 5.
Adventus Archiepiscopi
Auxitanum.
Vide lib. 14.
epist. 32 33.

Cum gemitus Ecclesie Auxitanæ gementis sub nocte cæcitatibus sui Archiepiscopi & plorantis olim ad aures apostolicas ascendisset, à multis nobis multotiens inculcatus, eundem Archiepiscopum monuimus diligenter ut cum ad pontificalis curam regiminis se deberet cognoscere minus aptum, suam & aliorum salutem lucris temporalibus anteponeus, & compatiens Ecclesie memorata, quæ sub umbra ejus graviter in spiritualibus & temporalibus erat lapsa, pontificalem curam spontaneus resignaret, venerabilibus fratribus nostris Archiepiscopo Narbonensis & bonæ memoriæ Vicensi Episcopo apostolicæ sedis Legatis nostris dantes litteras in mandatis ut ipsum ad id inducere procurarent. Sed idem Archiepiscopus citatus pluries ab eisdem, non solum ad ipsos accedere non curavit, verum etiam, sicut nobis innotuit per ipsius litteras Narbonensis, cum excommunicatus fuerit ab eisdem, divina in animæ suæ periculum celebrare officia non desistit, præesse quidem desiderans, non prodesse; cum non modò subditum sibi populum juxta pontificale officium non erudiat, quinimmo detestabilis vitæ ac conversationis exemplo inficiat & corrumpat, tot circumdatus flagitiis & operibus ut si etiam correctioni vellet intendere subditorum & bona prædicare opera quæ non agit, ipso verba sua operibus impugnantem, ad eum reverteretur vacuus sermo ejus; cum cujus vita despicitur, etiam prædicatio contemnat. Et ut de multis quæ obiciuntur eidem aliqua exprimamus, hæreticorum esse dicitur receptator & fautor, aleator, & dilapidator notissimus, simoniacus etiam, & perjurus, atque adeo deditus ad carnalium flagitia voluptatum ut, sicut aqua effusus, incestuosa quoque commercia non evitet. Luget ergo non solum Ecclesia, verum etiam tota diocesis, quinimmo tota provincia Auxitana; cum idem quærens in ovibus solummodo lac & la-

Tom. II.

nam, nec curans gregem sibi creditum pascere, sed se ipsum, infirma nequaquam consolidet, vel reducat abjecta, contracta non alliget, & perdita non requirat, sed cum austeritate imperans & potentia, factus sit illis odor mortis in mortem quibus se odorem vitæ in vitam debuerat exhibere. Propter quod Capitulum ipsius Ecclesie nobis humiliter supplicavit ut eorum miseriæ miserentes, ad radicem hujusmodi sterilis immo pestiferæ arboris securim tandem apponere ac in eadem Ecclesia plantare arborem fructiferam dignemur. Licet autem idem Archiepiscopus in nostra presentia constitutus nuntium destinaverit, qui quandam inanem appellationem & aliquas frivolas excusationes proponere conaretur, ne tamen dicta conqueratur Ecclesia quòd usque ad raucedinem faucium clamans non fuerit exaudita & quærens non invenerit consolantem, & nos, quibus esse dictum credimus in Propheta, *Ece constitui te super gentes & regna, ut evellas & dissipes, edifices atque plantes*, officium nostrum negligere videamur, eundem Archiepiscopum, cum super criminibus multis & gravibus sit publicè infamatus, & habeatur nihilominus de gravi dilapidatione suspectus, ab administratione spiritualium & temporalium duximus suspendendum, per apostolica scripta præcipiendo mandantes quatenus si legitimus accusator vel etiam denuntiator apparuerit contra eum, inquiratis super præmissis & aliis quæ adversus eundem proponi contigerit sollicitè veritatem; & si eum constiterit aliqua seu aliquid quod ad depositionem sufficiat commisisse, in eum depositionis sententiam sublato appellationis obstaculo proferatis, & faciatis Ecclesie supradictæ per ipsius Capituli electionem canonicam cum consilio vestro de persona idonea provideri. Si verò infra mensem post denuntiationem vestram contra ipsum nec accusator nec denuntiator etiam apparuerit, cum frequentes clamores qui ad nos de ipsius actibus ascenderunt dissimulare nec debeamus ulterius nec velimus, vos eidem purgationem canonicam cum quinta manu vicinorum Episcoporum, qui ejus vitam & conversationem noverint, indicatis; eundem, nisi secundum formam prædictam infra unius mensis spatium se purgaverit, à jamdicta Ecclesia penitus amoventes, & de persona idonea provideri facientes eidem juxta formam superius comprehensam. Taliter autem mandatum apostolicum exequamini quòd zelus domus

A A a a a